

sjefen ved Rikshospitalet, med sin merkelige «informasjon» i Aftenposten 26.10.

La oss vise storsinn, ber han, overfor dem som har lidd nok. Ja gjerne det, og slik fungerer det i dagens samfunn, hvor gjemt er glemt.

Men det må være en terskel. Tysklands krig var ikke vår krig. Tyskland var vår fiende, ikke vår allierte. Sovjet, derimot, var vår allierte fra 1941, sammen med England og Frankrike og senere USA. Kunne vi greid oss ellers?

«Vinterkrigen» var historie. Quisling og Terboven mobiliserte 1000 norske ungdommer, vesentlig hird, til en helt ny krig. Det var marskalk Mannerheims revansjkrig som et ledd i Tysklands angrep på Sovjet. Mannerheim hadde erfaring for å nyttiggjøre seg tyske tropper fra den første verdenskrig. Politikerne omkring ham ble etter krigen dømt for landssvik – akkurat som de norske frontkjemperne.

For det var tyskernes krig de sluttet seg til, og det kan ikke være norsk sak å reise og velsigne tyske krigsmonumenter.

De norske frontkjemperne avla ed til monstret Adolf Hitler og ble innrullert i Waffen SS. Denne djevlelske organisasjon – med alle sine misgjeringer i besatte land, særlig Sovjet og Polen – ble ved krigsforbryterdomstolen i Nürnberg dømt som kriminell. Skal vi reise hyldningsmonument til dens medlemmer?

I de TV-debatter vi har sett, har frontkjemperne og apologetene fått breie seg. Det er ikke bare programledernes skyld. Våre vettuge krigshistorikere har stort sett glimret med sitt fravær. Kanskje byr det dem imot å blande seg med mer og mindre lett-bente revisjonister som prøver å ta stikk ved å blande kortene?

Det må slås tilbake – i alle fora, ikke minst TV og skoler. Nazismen reiser igjen hodet, med grobunn i Europas politiske og sosiale omveltninger.

Det fleipes og gis inntrykk av at det bare var kongen og regjeringen som sloss videre utenlands. Hva med våre ti tusen sjøfolk, hvorav 3500 ga sine liv?

Det er patetisk å se at en modig og opprinnelig skarp kar som major Svein Blindheim også har begynt å rote. I sin tid slo han meg på 800 meter flatløp «med porselen på tenna» – men nå må jeg snu meg og se langt etter ham.

Aftenposten Onsdag 3. november 1993

Frontkjemperne

Historien forfalskes

Av *Charlie Jansson,*
Fredrikstad

Det er historieforfalskning de egentlig ber om, talsmennene for de revisjonistiske strømninger innen landsvikoppgjør og krigshistorie. Slik og så Henning A. Nilsen, informasjons-

104834